

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4668/07
18.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Љиљаном Јевтић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, коју заступа пуномоћник АБ, адвокат, против тужене Републике Србије, Општински суд у Мајданпеку, ради поништаја решења V бр. Су-33/07-22 од 16.05.2007. године, у правној ствари престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 18.01.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, ставом првим диспозитива, утврђује се да тужиљи са 17.05.2007. године престаје радни однос по сили закона, због тога што је нераспоређена у периоду од 16.11.2006. године, па до 16.05.2007. године, није премештена на друго радно место, ставом другим диспозитива је утврђено да именована има право на отпремнину, а ставом трећим диспозитива да против овог решења жалба није допуштена, али да се може покренути управни спор.

У тужби којом је покренула овај управни спор, преко пуномоћника, тужиља оспорава законитост решења туженог органа истичући да није остварила право на отпремнину, иако по закону радни однос не може престати пре него што послодавац према запосленом измири све доспеле обавезе у погледу зарада, накнада зарада и исплата отпремнине. Истиче да не може да оствари право код надлежне испоставе Републичке службе за запошљавање на накнаду по основу прописа о осигурању за случај незапослености, која јој припада у дужини одговарајућој стажу осигурања тужиље и право на здравствено осигурање преко ове Службе. Из наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа предмета ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Према стању у списима предмета и разлозима оспореног решења тужиља је на основу решења председника Општинског суда у Мајданпеку V Су-33/06-47/31 од 16.11.2006. године, имала статус нераспоређеног службеника у трајању од 6 месеци и то почев од 06.11.2006. до 16.05.2007. године. Против тог решења тужиља је изјавила жалбу, која је решењем Жалбене комисије правосуђа из Београда А VI Су жкп бр. 30/06 од 07.12.2006. године одбијена, као неоснована, те како је то решење постало коначно, оспореним решењем је тужиљи престао радни однос по сили закона, на основу чл. 131. ст. 1. тач. 3. Закона о државним службеницима.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије је нашао да је правилно поступио тужени орган када је оспореним решењем у ставу првом диспозитива утврдио да тужиљи престаје радни однос по сили закона. Ово са разлога што је одредбом чл. 131. ст. 1. тач. 3. Закона о државним службеницима ("Сл. гласник РС" бр. 79/05), прописано да државном службенику престаје радни однос по сили закона, ако је нераспоређен, а не буде премештен на друго радно место - наредног дана од протека 6 месеци од када је постао нераспоређен. Како је у поступку, као неспорно, утврђено да је тужиља у периоду од 16.11.2006. до 16.05.2007. године била нераспоређена и да у том периоду није премештена на друго радно место, то јој је основано престао радни однос по сили закона, са даном 17.05.2007. године.

Суд је ценио наводе тужбе да моментом престанка радног односа тужиљи није исплаћена отпремнина, али налази да су исти неосновани из разлога што неисплатом овог новчаног потраживања послодавац пада у дужничку доцњу са свим последицама које она носи, а не доводи у питање законитост решења, чији се поништај тражи.

Код изнетог чињеничног и правног стања ствари, Врховни суд Србије је наводе тужбе оценио неоснованим и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер овим наводима тужиља није довела у сумњу утврђено чињенично стање, нити је навела околности или доказе који нису цењени у управном поступку, а били би од утицаја на другачије решење ове управне ствари. При томе су у

.....
образложењу оспореног решења дати довољни и јасни правни разлози, које као правилне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, применом одредбе чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 18.01.2008. године, У. 4668/07

Записничар Председник већа-судија

Љиљана Јевтић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК